

بهبود دستیابی شرکت‌های کوچک و متوسط به خدمات عمومی:

مروری بر تجربه کشورهای منتخب* (قسمت دوم)

مرکز تجارت بین الملل
ترجمه حسن شفیعی نیا
(لیسانس مترجمی زبان)

دارد. با وجود این، برای تعریف در کشورهای مختلف به طور کلی سه پارامتر اصلی وجود دارد:

تعداد کارگران استخدام شده، که معیار اصلی است؛

میزان سرمایه‌گذاری یا دارایی شرکت؛

حجم تولید یا میزان فروش.

در بسیاری از کشورها صنایع متوسط تعریف خاصی ندارند و بین صنایع کوچک و صنایع بزرگ قرار می‌گیرند. این فصل، بر دیدگاه‌های سه کشور. آفریقای جنوبی، هندوستان و مجارستان متمرکز است و اطلاعات موجود کشورهای خاص از آسیا را مورد بررسی قرار خواهد داد؛ سرانجام دیدگاه‌های اتحادیه اروپا و «سازمان تجارت جهانی» را نسبت به آن‌ها بررسی می‌کند.

آفریقای جنوبی

جمعیت ۴۰ میلیونی آفریقای جنوبی در بیش از ۲۰۰۰ منطقه پخش شده است؛ ۶۰ درصد از این جمعیت در مناطق شهری و ۴۰ درصد در مناطق روستایی زندگی می‌کنند. تخمین زده می‌شود که ۸۰۰ هزار شرکت کوچک و متوسط در آفریقای جنوبی باشد علاوه بر این دو تا سه میلیون نفر برای امرار معاش کارهایی مانند دست‌فروشی انجام می‌دهند. بنابراین در آفریقای جنوبی، شرکت‌های کوچک و متوسط، خرد هستند. برنامه‌های دولت آفریقای جنوبی برای شرکت‌های کوچک، متوسط و خرد تنظیم شده است.

۴۴ درصد از افراد جذب شده در بخش خصوصی، در شرکت‌های کوچک مشغول هستند؛ و این شرکت‌ها حدود ۳۳ درصد تولید ناخالص داخلی را تشکیل می‌دهند. افزایش تعداد شرکت‌های ثبت شده این بخش باعث رشد اقتصادی خواهد شد. افراد خیلی زیادی در فعالیتهایی مشغول هستند که در آمدشان زیر خط فقر است. تحقیقات نشان می‌دهد که بسیاری از بازرگانان سیاه پوست در فعالیتهایی با ارزش افزوده پایین مشغول هستند که امید کمی به پیشرفت آن‌ها به سطوح بالاتر تولید وجود دارد.

طبقه بندی شرکت‌های کوچک و متوسط در آفریقای جنوبی

طبقه بندی شرکت‌های کوچک و متوسط برای دولت آفریقای جنوبی بسیار مهم است. برای این طبقه‌بندی دلایل زیر بیان شده است:

سیاست‌گذاران و ارائه‌کنندگان خدمات باید بدانند که به کدام یک از گروه‌ها باید کمک کنند؛ بنابراین آن‌ها سیاست‌ها و امکانات بهتری را برای شرکت‌های کوچک طرح‌ریزی می‌کنند.

مالکان شرکت‌های کوچک باید بدانند آن‌ها به کدام گروه تعلق دارند بنابراین می‌توانند نوع حمایت و کمکی که از آن‌ها می‌شود را تشخیص دهند.

پژوهشگران باید به درک مشترکی از شرکت‌های کوچک برسند به طوری

این متن، در ادامه قسمت پیشین، به بررسی تجربه کشورهای مختلف در زمینه شرکت‌های کوچک و متوسط و چارچوب‌های مقرراتی و قانونی آن‌ها می‌پردازد.

فصل دوم

یک شرکت کوچک و متوسط چیست؟

این فصل ملاک‌های لازم برای تعیین صلاحیت شرکت‌های کوچک و متوسط در کشورهای مختلف را بررسی خواهد کرد. تعاریف شرکت‌های کوچک و متوسط در کشورهای مختلف به عواملی مانند رشد اقتصادی آن کشور و قدرت بخش‌های صنعتی و اقتصادی آن بستگی دارد.

اهداف این فصل

در پایان این فصل شما باید با موارد زیر آشنا شوید:

معیارهای مرتبط با تعیین صلاحیت شرکت‌های کوچک و متوسط نمونه‌هایی از شرکت‌های کوچک و متوسط در کشورهای در حال توسعه و صنعتی؛

نیاز به توسعه معیارهای صلاحیت شرکت‌های کوچک و متوسط بر اساس جایگاه توسعه یک کشور؛ قوانین داخلی و بین‌المللی برنامه‌های شرکت‌های کوچک و متوسط.

رویکردهای ملی نسبت به شرکت‌های کوچک و متوسط شرکت‌های کوچک و متوسط:

به طور کلی کشورها به منظور بدست آوردن کمک ویژه تلاش می‌کنند تا بخش را شرکت‌های کوچک و متوسط شناسایی کنند. با این حال، تعریف آن‌ها به مقدار زیاد به شرایط بومی آن کشور بستگی دارد. شرکتی که در یک کشور شرکت کوچک یا متوسط در نظر گرفته می‌شود ممکن است از بسیاری از شرکت‌های بزرگ کشور دیگری بزرگ‌تر باشد. در بعضی مواقع، این بخش به دو گروه جداگانه تقسیم می‌شود:

شرکت‌های کوچک و شرکت‌های متوسط

ارایه یک تعریف عمومی آسان نیست. هر نوع تعریف یا طبقه بندی از این شرکت‌ها در یک کشور خاص فقط مختص به آن کشور است. اساساً کشورها هر کدام تعریف خاصی برای آن‌ها دارند. برای مثال، در هندوستان معیارهای لازم برای تعیین جایگاه شرکت‌های کوچک و متوسط به سرمایه‌گذاری بستگی دارد در حالی که در آفریقای جنوبی به تعداد کارمندان و فروش کلی شرکت‌ها بستگی

زیر مالیات بر ارزش افزوده است. بیشتر این شرکت‌ها به خاطر اهداف مالیاتی، قانون کار، ساختمان تجاری، کمتر به صورت رسمی فعالیت می‌کنند. شرکت‌های خرد بدون کارگر تقریباً ۳۱ درصد کل شرکت‌ها و چهار درصد اشتغال بخش خصوصی را شامل می‌شود. شرکت‌های خرد با یک تا چهار کارگر، ۱۶/۵ درصد کل شرکت‌ها و حدود نه درصد اشتغال را شامل می‌شوند.

شرکت‌های بسیار کوچک: شرکت‌های بسیار کوچک عموماً کمتر از ۱۰ کارگر با حقوق دارند؛ البته، در بخش معدن، الکتریسته، تولید و ساخت و ساز آن‌ها اغلب نزدیک به ۲۰ نفر استخدام می‌کنند. آن‌ها در بازار فعال هستند و اغلب به فناوری نوین دسترسی دارند. کوچکترین این شرکت‌ها، مالکانی هستند مانند صنعتگران که هیچ کارگری استخدام نکرده‌اند.

شرکت‌های بسیار کوچک ۱۹/۷ درصد از کل شرکت‌های ثبت شده و ۱۳ درصد اشتغال را شامل می‌شوند. این شرکت‌ها بیشتر در مناطق Gouteng, Kwazulu-Natal Western Cape متمرکز شده‌اند.

شرکت‌های کوچک: این شرکت‌ها نزدیک به ۵۰ کارگر دارند. معمولاً مالکان این شرکت‌ها مستقیماً شرکت را اداره نمی‌کنند. رشد این شرکت‌ها و تبدیل شدن آن‌ها به شرکت‌های متوسط نیازمند منابع و انگیزه‌های درست برای گسترش شرکت‌ها است. شرکت‌های کوچک تقریباً ۷/۶ درصد کل شرکت‌ها و ۲۰ درصد اشتغال را شامل می‌شوند. بیشتر این شرکت‌ها در مناطق Natal - Western Cape Kwazulu متمرکز شده‌اند.

شرکت‌های متوسط: شرکت‌های متوسط نزدیک ۱۰۰ کارمند دارند و در بخش معدن، الکتریسته و تولید این رقم به ۲۰۰ نفر هم می‌رسد. اگر چه معمولاً این شرکت‌ها را یک مدیر کنترل می‌کند، نظام مدیریت آن‌ها شرکت‌ها بسیار پیچیده است. تمرکز زدایی قدرت مدیریت و سهم بیشتر کارگر از تفاوت‌های اصلی بین شرکت‌های کوچک و متوسط است. تفکیک کامل مالکیت و مدیریت مانع طبیعی بین شرکت‌های متوسط و شرکت‌های بزرگ است. شرکت‌های متوسط ۱/۴ درصد شرکت‌های ثبت شده و ۱۴ درصد اشتغال را تشکیل می‌دهد. این شرکت‌ها بیشتر در شهرهای بزرگ متمرکز شده‌اند.

در اصل تعداد کارمندان مهمترین معیار برای این شرکت‌هاست در حالی که برای شرکت‌های خرد، فروش کل مهمترین فاکتور است.

که بتوانند عملکرد این شرکت‌ها در مناطق مختلف را با هم مقایسه کنند. به عنوان مثال، شرکت‌های حریف احتیاج به کمک‌های دولت دارند در حالی که شرکت‌های خرد به منابع مالی و اطلاعات نیاز دارند تا پیشرفت کنند. شرکت‌های کوچک و متوسط به کمک‌های فنی، آموزش و منابع اعتباری نیاز دارند.

«قانون شرکت کوچک ملی» اولین تعریف ملی را برای شرکت کوچک ارائه می‌کند. این قانون شرکت کوچک را دارای هویت مستقل و مجزای دانده. شرکت نمی‌تواند بخشی از شرکت بزرگ باشد و همچنین دارای شرکت‌های وابسته و فرعی هم نیست. شرکت کوچک را مالک یا مالکانی اداره می‌کنند و بنابراین مالک آن می‌تواند شخص خاصی باشد. این تعریف شامل فعالیت‌های کشاورزی و فعالیت‌های افراد حرفه‌ای است. لازم است که بین خود اشتغالی لحاظ شده در این تعریف و کار موقت لحاظ نشده در آن، فرق قائل شویم. براساس این معیار، فعالیت اقتصادی که براساس یک رابطه آمرانه بنا شده، مانند فروش کالا برای شخص دیگر شغل آزاد محسوب نمی‌شود و بنابراین در جایگاه شرکت‌های کوچک و متوسط قرار نمی‌گیرد. این قانون شرکت‌های کوچک را به چهار دسته تقسیم می‌کند: (۱) خرد که شامل شرکت‌های بسیار کوچک است؛ (۲) بسیار کوچک؛ (۳) کوچک؛ (۴) متوسط. برای طبقه‌بندی شرکت‌های کوچک این قانون از معیارهایی مانند اشتغال، فروش کلی و دارایی استفاده می‌کند طبقه‌بندی شرکت‌های کوچک در جدول (۴) تعریف شده است.

جدول (۴) - شرکت‌های کوچک و متوسط در آفریقای جنوبی
قانون شرکت‌های کوچک و متوسط (ماده ۱۰۲، مصوبه ۱۹۹۶) این شرکت‌ها را به پنج دسته تقسیم بندی می‌کند.

شرکت‌های معیشتی: شرکت‌هایی هستند که کارمندان با حقوق و دارایی ندارند. درآمد این شرکت‌ها پایین‌تر از خط فقر است و هدف اصلی آن‌ها تهیه حداقل امرار و معاش افراد بیکار و خانواده‌های آن‌هاست. بیشتر افراد شاغل در این بخش به دوره‌گردی، دستفروشی و کشاورزی مشغول هستند. براساس قانون، این شرکت‌ها جزوی از شرکت‌های خرد هستند. برآورد می‌شود که این بخش ۲۴ درصد از شرکت‌های ثبت شده و حدود سه درصد اشتغال را در آفریقای جنوبی تشکیل می‌دهد. این بخش توانایی جذب کارگر غیر ماهر و ساده را دارد. شرکت‌ها خرد: این بخش کمتر از پنج کارگر با حقوق دارد و فروش کلی آن

ثبت نام پیمانکاران در آفریقا جنوبی و سایر کشورها

در بعضی کشورهای توسعه یافته، ثبت نام پیمانکار بخشی از فرایند تهیه کالا و خدمات محسوب می شود. در این نظام، شرکت‌ها برای اینکه در لیست پیشنهاد دهندگان مناقصه قرار بگیرند، باید صلاحیت لازم را داشته باشند. ارگان‌های دولتی می‌توانند لیست را بدست آورند و برنامه شرکت‌های مناسب برای یک پروژه را مشخص کنند و به جای اینکه برای مناقصه‌های دولتی فراخوان بزنند به دنبال مناقصه شرکت‌هایی با تجربه و توانایی یکسان باشند.

گرچه ثبت نام پیمانکاران مزایایی دارد اما در عمل زبان‌های جدی نیز به دنبال دارد. در بعضی کشورها، لیست‌ها و ثبت نام‌ها موانع بدون تعرفه‌ای برای تجارت هستند. در چنین حالتی، دولت از ثبت نام برای کنار گذاشتن خارجی‌ها استفاده می‌کند. به‌رغم این مشکلات، این لیست اگر به درستی استفاده شود برنامه خدمات دولتی را کارآمدتر می‌کند. در باره برنامه‌های شرکت‌های کوچک و متوسط، آن‌ها می‌توانند در تعیین شرکت‌های واجد شرایط برای کمک مؤثر باشند. ثبت نام پیمانکاران براساس اطلاعات را یک ارگان دولتی یا سازمان تجاری انجام می‌دهد. در بعضی کشورها، ارائه کنندگان حق ثبت نام سالانه به سازمان تجاری ذی‌ربط پرداخت می‌کنند تا در پایگاه داده‌های آن‌ها قرار بگیرند. بنابراین ارگان‌های دولتی مجبورند پایگاه‌های داده‌هایشان را حفظ کنند.

بسیاری از کشورهای در حال توسعه آفریقا دارای نظام درجه بندی پیمانکاران هستند.

پیمانکاران براساس توانایی اقتصادی، تجهیزات و تجربه قبلی شان طبقه بندی می‌شوند. نظارت‌هایی برای تایید طبقه بندی پیمانکاران و ارزیابی آن‌ها کار گذاشته می‌شوند. قراردادها براساس ارزش پولی آن‌ها و نوع کار برای متناسب شدن با پیمانکاران طبقه‌های خاص بسته بندی می‌شوند. معمولاً پیمانکاران ممکن است برای کارهای سطح پایین در مناقصه شرکت کنند؛ مثلاً یک پیمانکار درجه B ممکن است در مناقصه قراردادهای درجه C، B و یا D شرکت کند.

این نظام درجه بندی در صنایع محلی در حال توسعه مفید و موثر بوده است. اما با وجود این برای شرکت‌های خارجی مانع تجاری است؛ زیرا این نظام تضمین می‌کند صنایع داخلی از عهده تعهدات بر می‌آیند. به عنوان یک مانع تجاری، این امر باعث بالا رفتن هزینه‌ها و کیفیت پایین پروژه‌ها می‌شود. در تعیین جایگاه شرکت‌های کوچک و متوسط، می‌توان با مساله ثبت نام به شیوه‌های مختلف برخورد کرد. در آفریقای جنوبی ثبت نام برای موارد زیر لازم و ضروری است:

گردآوری پایگاه داده‌ها و طبقه بندی قراردادها؛

نظارت و تنظیم صنعت؛

فراهم کردن کار عادلانه برای پیمانکاران واجد شرایط؛ و

اثبات حسن نیت و صداقت SMEs.

جدول (۵) پیشنهادهای سند دولتی درباره ثبت نام در آفریقای جنوبی در مورد ثبت نام را ارائه می‌دهد. جدول (۶)، لیستی از فعالیتهایی را نشان می‌دهد که دولت برای شناسایی این شرکت‌ها انجام داده است.

عرضه کنندگان غیر ثبت نامی و ارائه دهندگان خدمات نباید در فعالیت‌های خدمات بخش دولتی حضور یابند؛

این مقاله پیشنهاد می‌دهد که ثبت نام باید با رعایت اصول اخلاقی صورت بگیرد که علاوه بر سایر چیزها امضا کنندگان باید قول دهند که:

تنها در مناقصه پروژه‌هایی شرکت کنند که توانایی اجرا آن را دارند؛

مطابق قانون کار به کارمندان حقوق بدهند؛

بیمه بیکاری، خسارت کارگران، هزینه‌های خدمات و مالیات بر ارزش افزوده و مالیات درآمد را پرداخت کنند؛

از قوانین و اصول بهداشت و ایمنی پیروی کنند؛

پیمانکاران فرعی را با قیمت‌های عادلانه در کار شرکت دهند؛

در تعهد پیمانکاران فرعی، حراج هلندی (حراجی که در آن قیمت‌ها را به شدت پایین می‌آورند تا کالا فروخته شود) بر پا نکنند؛

استانداردهای زیست محیطی را رعایت بکنند.

این مقاله پیشنهاد می‌دهد که ثبت نام و طبقه بندی پیمانکاران و شرکت‌ها این امکان را می‌دهد که:

اجرای یک طرح یا لیست تایید شده مناقصه که هزینه‌های صنعت و بخش دولتی مرتبط با فرایند مناقصه، را کاهش می‌دهد؛

کنترل بر عملکرد برای تسریع کردن کار پیمانکاران؛

تزیق منابع شرکت‌های تازه تاسیس که از خودشان پیشرفت نشان داده‌اند و عدم حمایت از شرکت‌هایی که پیشرفتی کرده‌اند یا به مراحل بالاتر صعود کرده‌اند.

ایالات متحده

در ایالات متحده از دهه ۱۹۵۰، برنامه جامع و دقیقی برای کمک به واحدهای تجاری کوچک و در اقلیت وجود داشته است. دولت، برنامه‌های خرید دولتی برای شرکت‌های متوسط ندارد. تشکیلات اصلی برای تنظیم مقررات مربوط به برنامه‌ها، سازمان حرفه‌های کوچک ایالات متحده (SBA) است. «اس. بی. ای» حکم خود را از قانون فدرال [اساساً «قانون حرفه‌های کوچک» مصوب ۱۹۹۶] دریافت می‌کند؛ این قانون به تصویب کنگره می‌رسد و رئیس جمهور آن را امضا می‌کند. هدف از برنامه‌های اصلی کمک به رفع دغدغه‌های تجاری است، بدون توجه به اینکه آیا این دغدغه‌ها را افرادی در اختیار دارند و کنترل می‌کنند که در طبقه بندی‌های فاقد مزیت (نظیر آفریقایی‌ها، آمریکایی‌ها، اسپانیولی‌ها، آسیایی‌ها و بومیان آمریکا و زنان) در طول تاریخ هستند. این برنامه‌ها همچنین برای رفع دغدغه‌های تجاری اقلیت‌هایی است که هم کوچک‌اند و هم در اختیار افرادی هستند که در طبقه بندی‌های فاقد مزیت در طول تاریخ قرار دارند.

در اینجا دو پرسش بررسی می‌شود: چه چیزی یک حرفه کوچک را بوجود می‌آورد؟ چه چیزی یک حرفه کوچک در اقلیت را براساس قوانین و مقررات فدرال به وجود می‌آورد؟

یک برنامه دولتی و یک برنامه محلی وجود دارد که متفاوت هستند و خارج از مجال این «راهنما» است. این برنامه‌ها شبیه به برنامه‌های فدرال هستند و متاثر از آن‌ها می‌باشند.

یک حرفه کوچک در ایالات متحده چیست؟

این پرسش که چه چیزی تشکیل یک حرفه کوچک در ایالات متحده است، متاثر از استانداردهای اندازه است که «اس. بی. ای» آن‌ها را به عنوان مقررات فدرال ترویج می‌کند. این استانداردها در تیتیر سیزدهم از فصل اول «مجموعه مقررات فدرال ایالات متحده» (CFR) آمده است. همانگونه که در ماده 13CFR121.101 (1998) توضیح داده شده: «استانداردهای اندازه «اس. بی. ای» تعیین می‌کنند که آیا یک واحد تجاری، کوچک است یا نه و بنابراین، واجد شرایط استفاده از برنامه‌های دولت و ترجیحات در نظر گرفته شده برای دغدغه‌های

جدول (۵) پیشنهادهای سند دولتی آفریقای جنوبی

این سند مطرح می‌کند که ثبت نام باید برای موارد زیر انجام شود:

گردآوری یک پایگاه داده‌ها برای طبقه بندی قراردادها؛

تنظیم صنعت؛

تشویق شیوه‌های بازرگانی موثر و رعایت مقررات و شرایط قانونی؛

سرزنش و انتقاد از کسانی که مقررات را زیر پا می‌گذارند یا مالیات نمی‌دهند و با فریبکاری کار بدست آورده‌اند؛

«واحدهای کوچک» هستند یا نه. «اس. بی. ای»، استانداردهای اندازه را بر اساس نوع فعالیت اقتصادی ایجاد کرده است و دارای استاندارد اندازه برای هر یک از کدهای چهار رقمی تعیین شده در نظام «طبقه‌بندی صنعتی استاندارد» (SIC) که تحت مدیریت وزارت بازرگانی آمریکا است. نظام SIC کدهای SIC چهار رقمی را در مورد تمام فعالیت‌های اقتصادی در داخل تقسیم‌بندی عمده اعمال می‌کند. استانداردهای اندازه، مبتنی بر تعداد کارکنان در بخش رسیدگی به دغدغه‌های بخش تولید و میانگین پرداخت‌های سالیانه به پیمانکاران بخش خدمات طی یک دوره سه ساله است.

تعیین استانداردهای اندازه «اس. بی. ای» بر اساس رهنمود تنظیمی زیر است:

الف. سازمان حرفه‌ای کوچک ایالات متحده «اس. بی. ای»، ویژگی‌های اقتصادی را متشکل از ساختار یک صنعت می‌داند که شامل درجه رقابت، میانگین اندازه شرکت، هزینه‌های شروع کار و موانع ورود و توزیع شرکت‌ها بر حسب اندازه است. «اس. بی. ای» همچنین تغییرات فن‌شناختی، رقابت از سوی صنایع دیگر، روندهای رشد، فعالیت تاریخی در داخل یک صنعت، عوامل منحصر به فردی که در صنعت روی می‌دهند و می‌توانند متمایز کننده شرکت‌های کوچک از شرکت‌های دیگر باشند و اهداف برنامه‌های آن و اثر گذاری بر برنامه‌های دارای سطوح مختلف از استاندارد اندازه را در نظر می‌گیرد.

ب. «اس. بی. ای» در راستای وظیفه‌اش که بازرنگری در استانداردهای اندازه است، بررسی خواهد کرد که آیا هیچگونه نگرانی در سطح یک استاندارد خاص یا در پایین‌تر از آن سطح در صنعت حکمفرست یا نه. SBA سهم بازار یک دغدغه و دیگر عوامل مربوطه‌ای را در نظر خواهد گرفت که ممکن است به این دغدغه اجازه دهند اثر کنترل کننده عمده‌ای را بر یک مبنای ملی اعمال کند که در آن چند دغدغه تجاری حضور دارند. هدف از استانداردهای اندازه، تضمین این نکته است که دغدغه‌ای که مطابق با یک استاندارد اندازه خاصی است در حوزه عمل خود استیلا ندارد. (13CFR 121.102(1998))

برای آن که یک حرفه در طبقه‌بندی حرف کوچک قرار گیرد، باید از هر گونه وابستگی به دیگر حرفه‌های متعلق به اشخاص حقیقی که نتیجه‌ای جز طبقه‌بندی شدن به صورت «حرف غیر کوچک» ندارد پرهیز کند. وابستگی صرفاً به پیوندهای رسمی ایجاد شده در قوانین حاکم بر اتحادیه‌های بازرگانی بستگی ندارد، بلکه به تمامیت شرایط بستگی دارد. مقررات SBA در مورد وابستگی باید مطابق با رویه کار SBA باشد، ارائه دهنده اصول کلی زیر در مورد وابستگی است:

1. وقتی شرکتی شرکت دیگری را کنترل می‌کند یا قدرت کنترل آن را دارد، یا طرف (طرف‌های) ثالث هر دو را کنترل می‌کند یا قدرت کنترل هر دو را دارد، این شرکت‌ها به یکدیگر وابسته هستند.
2. SBA عواملی نظیر مالکیت، مدیریت، روابط پیشین با دیگر شرکت‌ها یا ارتباطات پیشین با آن‌ها و روابط قراردادی را در تعیین این نکته که آیا وابستگی وجود دارد یا خیر در نظر می‌گیرد.
3. افراد یا شرکت‌هایی که دارای علائق تجاری یا اقتصادی یکسان یا اساساً یکسان نظیر اعضای خانواده، افراد دارای سرمایه‌گذاری‌های مشترک، یا شرکت‌هایی که از طریق روابط قراردادی با سایر روابط از نظر اقتصادی وابسته هستند. ممکن است به عنوان یک طرف محسوب شوند که دارای علائق مشترک هستند.

(13cfr 121.103)

چند استثنا برای این قاعده‌ها وجود دارد و قاعده‌های دیگری نیز در مقررات اعمال می‌شود، اما مفاهیم اصلی در بالای آمده است.

سال‌های متممادی است که دولت ایالات متحده از واحدهای خرید در خواست می‌کند که مبالغی را برای رقابت اختصاصی میان مشاغل کوچک کنار بگذارد.

شرکت‌ها، اندازه خود را در این خریدهای کنار گذاشته شده، شخصاً گواهی می‌کنند.

در دیگر خریدها، به ویژه در خریدهای مربوط به برنامه (a) 8 برنامه مشاغل کوچک در اقلیت که در زیر بحث خواهد شد. اندازه در زمانی تعیین می‌شود که یک شرکت، خواستار وضعیت (a) 8 می‌شود. وقتی وضعیت اندازه یک حرفه مورد تردید است، تعیین یک اندازه رسمی به عهده متخصصین اندازه SBA در ادارات منطقه‌ای قراردادهای دولت است. هر طرف ذینفع ممکن است به وضعیت اندازه یک حرفه اعتراض کند. طرف‌های ذینفع می‌توانند در مورد یک قرارداد کنار گذاشتن، یک مامور اجرای قرارداد، SBA یا افراد دیگری که مقررات تعیین کرده است، پیشنهاد بدهند. اعتراض می‌تواند با اشاره به پاداش یک قرارداد کنار گذاشتن در مشاغل کوچک خاص یا با اشاره به پاداش قراردادهای کنار گذاشتن در آینده باشد.

در صورت نبود اعتراض، مامورین اجرای قرارداد می‌توانند خود گواهی یک شرکت را برای خریدهای مورد نظر تایید کنند مگر آن که آن‌ها «اطلاعات معتبری داشته باشند که آن‌ها را در مورد اندازه شرکت به تردید اندازد».

یک حرفه کوچک در اقلیت در ایالات متحده چیست؟

همانگونه که در بالا توضیح داده شد، دولت فدرال ایالات متحده چند برنامه دارد که هدف از آن‌ها کمک به مشاغل کوچکی است که در تملک و تحت کنترل افرادی هستند که در داخل طبقه‌بندی‌هایی قرار دارند که ویژگی آن‌ها، تبعیض یا تعصب تاریخی بوده است. یکی از برنامه‌های چشمگیرتر، برنامه (a) 8 است که علت نامگذاری آن، فصل (a) 8 از قانون مشاغل کوچک ایالات متحده است. در برنامه (a) 8، شرکت‌های علاقه‌مند به حضور باید درخواستی را تسلیم کنند و برای گرفتن گواهی (a) 8 از SBA، چند آزمون مختلف در زمینه تنظیم مقررات بگذرانند. برخلاف مندرجات برنامه کنار گذاشتن مشاغل کوچک، هیچ خودگواهی در برنامه (a) 8 وجود ندارد. شرکت‌های (a) 8 برای دستیابی به پاداش قراردادهای کنار گذاشته شده برای آن‌ها با هم رقابت می‌کنند. به طور اسمی، SBA، پیمانکار اصلی با وظیفه خرید کردن و شرکت (a) 8 پیمانکار فرعی آن است.

برای اینکه شرکتی واجد شرایط وضعیت (a) 8 شود، باید الزامات زیر را رعایت کند: در صنعت خود کوچک باشد و اندازه آن بیشتر از استانداردهای اندازه فوق‌الذکر نباشد؛ در تملک و تحت کنترل افرادی باشد که هم از نظر اقتصادی و هم از نظر اجتماعی، فاقد مزیت هستند و دارای «چشم‌اندازهای معقول برای موفقیت در عرصه رقابت در بخش خصوصی هستند و در طبقه‌بندی صنعت اصلی آن، برای دو سال کامل مشغول بوده‌اند».

مقررات SBA، تعیین کننده عدم مزیت‌های اجتماعی به شرح زیر است:

الف. عمومی: افراد فاقد مزیت اجتماعی آن‌هایی هستند که تحت تعصب نژادی یا قومی یا تعصب فرهنگی در داخل جامعه آمریکا بوده‌اند، زیرا هویت‌های آن‌ها، اعضای گروه‌هایی بدون توجه به ویژگی‌های فردی آن‌ها بوده است. عدم مزیت‌های اجتماعی باید ناشی از شرایط فراتر از کنترل آن‌ها باشد.

ب. اعضای گروه‌های مشخص شده: یک فرض rebuttable وجود دارد که افراد زیر، فاقد مزیت اجتماعی هستند.

(13CFR 124.103(1999))

برای اینکه افراد واجد شرایط برنامه باشند، باید در داخل این گروه‌ها قرار گیرند بلکه همچنین باید شهروندان ایالات متحده باشند. اگر فردی در داخل یکی از گروه‌های فوق قرار گیرد، عدم مزیت اجتماعی فرض می‌شود. برای افرادی که از خارج از گروه‌های فوق هستند، آن‌ها «باید عدم مزیت‌های اجتماعی فردی را از طریق برتری شواهد، ایجاد کنند».

این مقررات همچنین ارائه دهنده توصیه‌هایی در این مورد است که چگونه

جدول (۶). لیست فعالیت‌های انجام شده برای طبقه بندی شرکت‌های کوچک و متوسط در آفریقای جنوبی

۱- ساختمان		۲- خدمات		۳- عمده فروشان / تولید کنندگان		۴- خدمات حرفه‌ای	
C1	دستگاه‌های تهویه هوا	S1	مسکن	W1	بخش‌های مربوط به خودرو	P1	خدمات حسابداری / مالی / مشاوره‌ای
C2	زنگ خطر و سیستم امنیتی	S2	تیلیفات / روابط عمومی	W2	مواد ساختمانی / سخت افزار	P2	معماران
C3	درهای خودکار	S3	خدمات	W3	مواد شیمیایی / حشره کش ها	P3	وکیل / خدمات قانونی
C4	درهای کشویی خودکار	S4	دفترداران	W4	تجهیزات رایانه / نرم افزار	P4	مهندسان مشاور
C5	نظام خودکار آتش نشانی	S5	تمیز کردن فرش	W5	برده ها	P5	بزشکان
C6	آجرکاری / سفت کاری	S6	تهیه و فروش غذا	W6	وسایل آشپزخانه	P6	مدیران پروژه ها
C7	کابینت سازی	S7	خدمات نظافت	W7	پارچه	P7	داروخانه ها
C8	فرشایی / کاشیکاری / پوشش بام	S8	خدمات کامپیوتر	W8	داروها	P8	معلمان
C9	سقف و پارتیشن بندی	S9	موتورهای دیزلی و بنزینی			P9	برنامه ریزان
C10	قراردادهای نما و روکاری	S10	جمع آوری فرض و بدهکاری			P99	و غیره
C11	آشپزی و شبکه مرتبط با آن	S11	خدمات آموزشی				
C12	تاسیسات هوای فشرده	S12	باغبانی				
C13	کارهای عینی	S13	غذا و نوشیدنی و سرگرمی				
C14	تخریب	S14	کفن و دفن				
C15	الکتريسته	S15	تعمیرکار				
C16	سیستم‌های تخلیه	S16	خدمات باغبانی				
C17	حصار بندی						
C18	کار عمومی ساختمان						
C19	کارهای برقی						
C20	شیشه بری						
C21	حمل نفل / باربری						
C22	تاسیسات آب گرم						
C23	دستگاه زباله سوز						
C24	استحکامات خاکی						
C25	بالا بردن اسباب و اثاثیه خانه						
C26	قراردادهای مکانیکی						
C27	حفاظ‌های فلزی						
C28	نقاشی						
C29	کف سازی						
C30	کچ‌کاری						

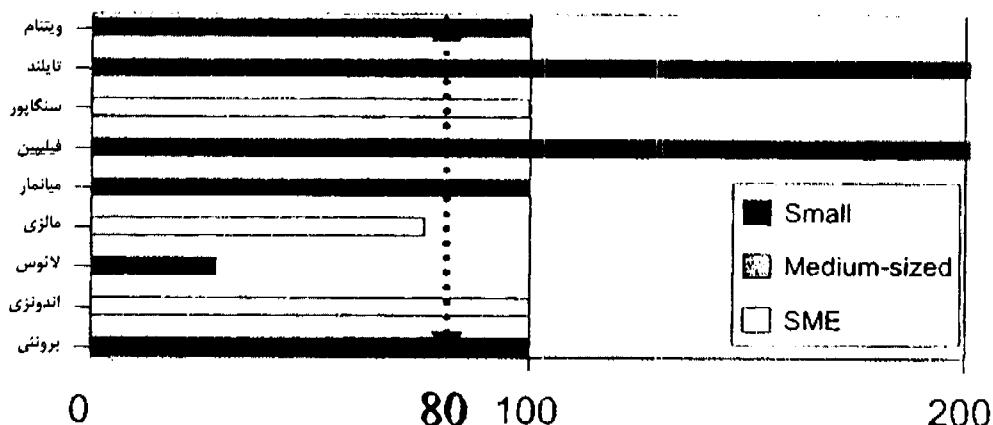
گروه‌های جدید ممکن است به عنوان یک گروه به دنبال پذیرش باشند. برای چند سال، براساس استاندارد فوق، برای زنان بسیار دشوار بود که واجد شرایط وضعیت (a) ۸ شوند. این امر در گذر زمان تا حدودی تغییر یافته است و علاوه بر این، (a) ۸، برنامه‌های جدیدی را برای زنان خارج از برنامه (a) ۸ به وجود آورده است. علاوه بر عدم مزیت اجتماعی، صاحب یک حرفه (a) ۸ باید از عدم مزیت اقتصادی برخوردار باشد. مقررات و سیاست‌های مربوط به اندازه در مورد برنامه‌های فراتر از برنامه کنار گذاشتن اعمال می‌شود. دولت فدرال و نیز برخی دولت‌های ایالتی و محلی از این مقررات به عنوان مبنایی برای ایجاد شایستگی بر خورداری از برنامه‌های ترجیحی برای مشاغل کوچک استفاده کرده‌اند. یک برنامه آزمایشی، محصول یک بند در قانون SBA در سال ۱۹۹۴ بود که SBA را مکلف به استقرار و اجرای یک برنامه آزمایشی کرد که هدف از آن، بهبود دسترسی به فرصت‌های قراردادهای فدرال برای مشاغل بسیار کوچک بود. این برنامه، مورد گسترش یافته‌ای از برنامه کنار گذاشته شده برای مشاغل

برنامه‌های فراتر از برنامه کنار گذاشتن اعمال می‌شود. دولت فدرال و نیز برخی دولت‌های ایالتی و محلی از این مقررات به عنوان مبنایی برای ایجاد شایستگی بر خورداری از برنامه‌های ترجیحی برای مشاغل کوچک استفاده کرده‌اند. یک برنامه آزمایشی، محصول یک بند در قانون SBA در سال ۱۹۹۴ بود که SBA را مکلف به استقرار و اجرای یک برنامه آزمایشی کرد که هدف از آن، بهبود دسترسی به فرصت‌های قراردادهای فدرال برای مشاغل بسیار کوچک بود. این برنامه، مورد گسترش یافته‌ای از برنامه کنار گذاشته شده برای مشاغل

جدول (۷) - معیارهای استفاده شده برای تعریف این شرکت‌ها در کشورهای جنوب شرق آسیا

نام کشور	فروش (دلار آمریکا)	سرمایه (دلار آمریکا)	کارکنان (تعداد)
برونئی	۱-۱۰ کوچک ۱۱-۱۰۰ متوسط		
اندونزی	کمتر از ۱۰۰ شرکت کوچک و متوسط	کمتر از ۸۴ هزار شرکت کوچک و متوسط	کمتر از یک میلیون شرکت کوچک و متوسط
لائوس	کمتر از ۱۰ کوچک ۱۰-۲۹ متوسط	بستگی به تعداد موسسات در این بخش دارد	
مالزی	کمتر از ۷۵ شرکت کوچک و متوسط	کمتر از ۱۹۸ هزار کوچک ۹۳۹ هزار - ۱۹۸ هزار متوسط	
میانمار	کمتر از ۵۰ کوچک ۵۰-۱۰۰ متوسط	کمتر از ۱۶۷ هزار کوچک ۸۳۵ هزار - ۱۶۷ هزار متوسط	۴۱۷۰۰۰ کوچک ۱۶۷۰۰۰۰ متوسط
فیلیپین	۱۰-۹۹ کوچک ۱۰۰-۱۹۹ متوسط	۵۷۰ هزار کوچک ۵۷۰-۲۲۸۲۰۰۰ هزار متوسط	
سنگاپور	بخش خدمات: کمتر از ۱۰۰ شرکت	بخش تولید: کمتر از ۸۵۷۰۰۰۰	
	شرکت کوچک و متوسط	شرکت کوچک و متوسط	
تایلند	کمتر از ۵۰ کوچک ۵۰-۲۰۰ متوسط	۷۸۱۰۰۰ کوچک ۷۸۱۰۰۰-۳۹۰۵۰۰۰ متوسط	
ویتنام	کمتر از ۵۰ کوچک ۵۰-۱۰۰ متوسط	کمتر از ۴۰۰۰ کوچک ۴۰۰۰-۱۸۰۰۰ متوسط	

نمودار (۳): معیارهای استفاده شده برای تعیین جایگاه SME در کشورهای آسیایی: تعداد کارگران

کوچک است.

برنامه‌های SME در ایالات متدحه، در حالتی از گذار هستند. اعمال تغییرات در مقررات هم اکنون در انطباق با مصوبه اخیر دیوان عالی آمریکا در مورد اعتبار برنامه‌های کمک به مشاغل کوچک است.

هندوستان

صنایع هندوستان براساس اندازه‌شان به دسته‌های زیر طبقه بندی می‌شوند:

صنایع بزرگ، صنایع متوسط، صنایع کوچک، و صنایع خرد. هیچ تعریف دقیقی برای صنایع بزرگ و متوسط وجود ندارد. ولی در عمل درباره تعاریف زیر اتفاق نظر وجود دارد.

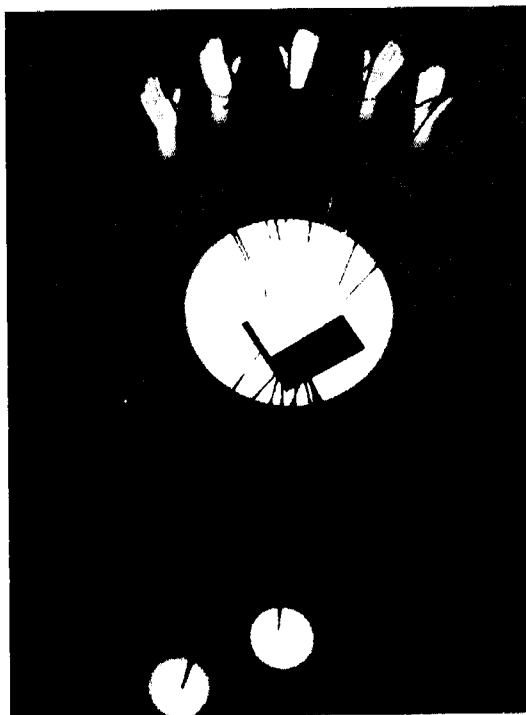
واحدی که کل سرمایه آن بیش از ۲۵ میلیون دلار آمریکا باشد جزء صنایع بزرگ محسوب می‌شود و واحدی که کل سرمایه‌گذاری آن در کارخانه و ماشین آلات کمتر از ۷۵۰ هزار دلار باشد جزء صنایع

کوچک محسوب می‌شود. واحدهای متوسط در بین این دو واحد قرار می‌گیرند. تعریف سرمایه‌گذاری شامل پولی نیست که برای خرید زمین و ساخت ساختمان‌ها و کارگاه‌ها هزینه می‌شود. مقدار سرمایه‌گذاری در زمان‌های مختلف متفاوت است. مقدار سرمایه‌گذاری صنایع کوچک از ۷۵۰ به ۱۵۰ هزار دلار هم می‌رسد. صنایع خرد همان طور که از نام‌شان پیداست سرمایه‌ای در حدود ۶۳ هزار دلار آمریکا، دارند.

علاوه بر این، بخش کارگاه خانگی هم وجود دارد که جزء هیچ یکی از گروه‌های بالا نیست. کارگاه خانگی یعنی تولیدی کالا‌های سنتی در روستاها در واحدهای بسیار کوچک. در این بخش افراد بی‌سواد بدون هیچ گونه آموزش رسمی در خانه‌های خود مشغول بکار هستند. این افراد معمولاً مهارت و حرفه خودشان را از بزرگترها یاد گرفته‌اند و اغلب با ماشین آلات هم سرو کار ندارند. این واحدها از مواد خام محلی و صنعت گران بومی استفاده می‌کنند و سرمایه آن‌ها هم بسیار پایین است.

دولت هندوستان از رشد و توسعه صنایع کوچک حمایت می‌کند. این بخشی از سیاست دولت در سال‌های قبیل بوده است. دولت همچنین برای ایجاد صنایع کوچک به ویژه در مناطق محروم تاکید دارد. تشویق صنایع کوچک و بخش کارگاه‌های خانگی بخشی از برنامه‌های دولت است. اهمیت صنایع کوچک و کارگاه‌های خانگی در اقتصاد ملی مشخص است.

با در نظر گرفتن این مساله که خدمات دولتی می‌تواند باعث رشد صنایع کوچک و کارگاه‌ها شود دولت تصمیم گرفت که برنامه‌های خرید دولتی باید تولید و بهره‌برداری از تولیدات این صنایع را تشویق کند. دولت برای رسیدن به اهداف خود برنامه‌های کمک به این صنایع را آغاز کرده است. این کمک‌ها شامل ارائه زمین با قیمت پایین یا معاف کردن آن‌ها از عوارض و مالیات و ارائه اعتبار برای تاسیس این صنایع و خرید ماشین آلات است. معاف کردن این صنایع از عوارض و مالیات مانند مالیات غیر مستقیم و مالیات فروش از جمله امتیازاتی است که دولت به صنایع کوچک می‌دهد. دولت از طریق «انجمن صنایع کوچک ملی» برای هدایت و کمک به صنایع کوچک، حمایت سازمانی می‌کند. این انجمن یک سازمان ملی است که برای کمک به صنایع کوچک ایجاد شده و به کار فرمایان و کارگران آموزش‌های لازم را می‌دهد؛ علاوه بر این تسهیلاتی برای کنترل کیفیت

تولیدات صنایع کوچک و حضور آن‌ها در بازارها در اختیار این صنایع قرار می‌دهد. دولت‌های محلی هر کدام جداگانه و به طور مستقل امتیازاتی برای این صنایع فراهم کرده‌اند. با وجود این، آن‌ها سازمان مستقلی به وجود نیاورده‌اند. تایید و شناسایی یک واحد صنعتی به عنوان واحد صنعتی کوچک به عهده «انجمن صنایع کوچک ملی» و مدیریت صنایع هر ایالت است. به عبارتی دیگر، یک واحد صنعتی کوچک برای اینکه از امتیازاتی صنایع کوچک برخوردار شود باید در «انجمن صنایع کوچک ملی» یا در مدیریت صنایع هر ایالت ثبت شود. این ثبت نام یک معیار اساسی برای حضور در برنامه‌های خرید دولت است. بهترین نمونه برای کارگاه‌ها خانگی پارچه‌ای است به نام Khadi که در هندوستان به وسیله دست درست می‌شود. پتو و صابون از دیگر تولیدات معروف این کارگاه‌ها است. در همه موارد تولید بدون ماشین و برق صورت می‌گیرد. دولت

هند از این امر آگاه است که کارگاه‌های خانگی در مناطق روستایی ایجاد اشتغال می‌کند و از لحاظ اقتصادی و اجتماعی برای ساکنان این مناطق سودمند و مفید است. این کارگاه‌ها در هندوستان مدرن هم به کار خود ادامه می‌دهند بخش کارگاه‌های خانگی تحت نظارت «کمیسیون صنایع روستایی» است؛ این کمیسیون ارگان قانونی است که مجلس هندوستان در سال ۱۹۹۵ تاسیس کرد.

این کمیسیون از صنایع روستایی و کارگاه‌های خانگی در روستاها حمایت می‌کند. اهداف دیگر این کمیسیون، آموزش روستائیان، انتقال فناوری، ایجاد خود اتکایی و استقلال، ایجاد جامعه روستایی قدرتمند و صنعتی شدن روستاهاست.

مجارستان

در مجارستان، طبقه بندی صنایع براساس پیشنهادی دولت انجام می‌شود؛ این طبقه بندی بیشتر برای اهداف آماری است. تعاریف این گروه‌ها با طبقه بندی اتحادیه اروپا هماهنگی دارد و به صورت زیر است:

شرکت‌های خرد: کمتر از ۱۰ کارمند دارند؛

شرکت‌های کوچک: بین ۱۰ تا ۴۹ کارمند دارند؛ و

شرکت‌های متوسط: که بین ۵۰ تا ۲۴۹ کارمند دارند.

کشورهای آسیایی

این بخش مروری بر معیارهای استفاده شده در کشورهای آسیایی برای تعیین جایگاه شرکت‌های کوچک و متوسط دارد. نمودار (۳) و جدول (۷) در «مرکز تجارت بین المللی» تهیه شده است.

برای اینکه شرکتی در طبقه شرکت‌های کوچک و متوسط قرار بگیرد حداقل تعداد کارگران در جمهوری دموکراتیک لاتوس ۲۹ نفر، در مالزی ۷۵ نفر، در برونئی، در اندونزی، میانمار، سنگاپور و ویتنام ۱۰۰ نفر و در فیلیپین و تایلند هم ۲۰۰ نفر است. در کشورهایی که شرکت‌های کوچک از شرکت‌های متوسط متمایز و جدا هستند حداقل تعداد کارکنان در شرکت‌های کوچک در برونئی و جمهوری دموکراتیک لاتوس هم ۱۰ نفر، در میانمار، تایلند و ویتنام ۵۰ نفر و در فیلیپین هم به ۱۰۰ نفر می‌رسد.

این داده‌ها نشان می‌دهد که در بین کشورهای یک منطقه تفاوت‌هایی به

جدول (۸) - تعریف شرکت‌های کوچک و متوسط

مسائل مهم	خط مشی
معیارهای پول دریافتی یا تعداد کارکنان شرایط داخلی و بومی مشخص کردن شرکت‌های کوچک از متوسط	معیارهایی برای تعیین جایگاه شرکت‌های کوچک و متوسط
مشکلات کنترل و نظارت اجتناب از سوء استفاده و فساد هزینه‌ها و سودها	شناسایی شرکت‌های کوچک و متوسط ثبت
آیا برنامه‌ها باید جداگانه و مجزا باشد؟ چگونه طبقه بندی را انجام دهیم؟	شناسایی رده‌های شرکت‌های کوچک و متوسط
ارتباطات شرکت‌های کوچک و متوسط با صنایع بزرگ پرهیز از وابستگی شرکت‌ها	مشکلات ارتباط با شرکت‌های دیگر
شرایط توافقنامه‌های محلی (مانند اعضا و جامعه اروپا) عضویت در توافقنامه سازمان جهانی تجارت برای خدمات دولت	مسائل بین‌المللی و فراملی

خدمات دولتی را وارد رقابت بین‌المللی می‌کند. AGP به گونه‌ای فرایند مناقصه را تنظیم می‌کند که باعث شفاف شدن اصول و شیوه‌های آن می‌شود و تبعیض بین شرکت‌های داخلی و خارجی، محصولات و خدمات از بین می‌رود. AGP با وجود این، نواقصی هم دارد. از دیدگاه برخی تحلیلگران، مشکل اصلی آن، مشارکت محدود کشورهای در حال توسعه است (بلانک و مارکتو ۱۹۹۷). از بین ۲۲ کشور امضاء کننده این توافق، تنها سه کشور هنگ کنگ، جمهوری کره و سنگاپور جزء کشورهای در حال توسعه هستند. این توافقنامه در سال ۱۹۷۹ به عنوان بخشی از مذاکرات تجاری چند جانبه در توکیو حاصل شد. اگر چه بعداً مورد تجدیدنظر قرار گرفت اما AGP تنها برای بخش محدودی از خدمات دولتی قابل اجرا است و برای کشورهای عضو سازمان تجارت جهانی هم بکار نمی‌رود. AGP تنها کشورهایی را پوشش می‌دهد که با آن موافقت کرده‌اند. علاوه بر این، حتی موقعی که کشورها آن را امضا کرده‌اند، روش‌های آن بسیار پیچیده است. AGP ممکن است برای توسعه و رشد شرکت‌های کوچک و متوسط انعطاف لازم را نداشته باشد. وجود برنامه‌های ایالات متحده شاید یک استثنا باشد. جدول (۸) مسائل مرتبط با تعریف این شرکت‌ها را خلاصه می‌کند.

در کنفرانس وزیران کشورهای عضو «سازمان تجارت جهانی» در سنگاپور، کشورها با اصلاح و تجدیدنظر AGP موافقت کردند. نتیجه این کنفرانس ایجاد یک گروه تحقیق بود. تعدادی از مفسران و صاحب نظران، طرفدار توافقنامه‌ای هستند که خدمات دولتی را پوشش می‌دهد. توافقنامه جدید در محدود کردن انواع روش‌های خدمات انعطاف بیشتری دارد. در حال حاضر، چنین توافقنامه‌ای وجود ندارد. اگر در سازمان تجارت جهانی چنین توافقنامه‌ای حاصل شود شرایط آن چه خواهد بود؟

در حال حاضر دولت‌ها عضو این سازمان باید به چیزی که فعلاً وجود دارد، محتوی AGP و ابزارهای سازمان تجارت جهانی توجه داشته باشند. جدول (۸) مسائل مرتبط با شرکت‌های کوچک و متوسط را خلاصه کرده است.

* منبع:

ITC, Improving SMEs, Access to Public Procurement.

چشم می‌خورد این تفاوت‌ها در کشورهای که از لحاظ توسعه در یک مرحله هستند هم به چشم می‌خورد. مثلاً شرکتی با ۸۰ کارگر در مالزی جزء شرکت‌های کوچک و متوسط محسوب نمی‌شود اما در فیلیپین محسوب می‌شود. با توجه به معیارهای سرمایه و فروش در کشورهای منطقه هم تفاوت‌هایی به چشم می‌خورد.

جامعه اروپا

جامعه اروپایی برای آزاد ساختن بازار داخلی، رهنمودهای و دستوراتی را رسماً اعلام کرده است. دلیل این دستورات، آزادسازی تجارت است. هدف این است که این دستورات، بازارهای کشورهای عضو جامعه اروپا را آزاد کند. این دستورات تنها نقش کمی در سیاست‌های جامعه اروپا برای کمک به شرکت‌های کوچک و متوسط دارند. مدارک نشان می‌دهد که مزایای آزادسازی تجارت در جامعه اروپایی از مزایای سیاست‌های ملی برای کمک به شرکت‌های داخلی بیشتر است. (سس چینی، ۱۹۹۸)

برنامه‌های کشورهای عضو به نفع شرکت‌های داخلی است و محدودیت‌هایی برای ورود شرکت‌های سایر کشورهای عضو ایجاد کرده است. این برنامه‌ها به عنوان نقض دستورات از سوی کمیسیون اروپا به معرض می‌شود. کمیسیون اروپایی این نظر را دارد که مناقصه‌ها تنها باید بر اساس پایین‌ترین قیمت یا منافع اقتصادی ارزیابی شوند و شرایط پیشنهاد دهندگان مناقصه باید تنها از دیدگاه فنی و مالی قرار داد بررسی شود. بنابراین نباید برای شرکت‌های داخلی هیچ اولویتی قرار داد. رویکرد فعلی کمیسیون اروپایی این است که شرکت‌های کوچک و متوسط از طریق آموزش و سیاست‌ها غیر مداخله جویانه، به خدمات دولتی دسترسی داشته باشند.

توافقنامه سازمان تجارت جهانی در مورد خدمات دولت

توجه دولت به تولیدکنندگان داخلی یک مانع غیر تعرفه‌ای برای تجارت است. توافقنامه سازمان تجارت جهانی در مورد خدمات دولت (AGP)